

ψη και τον πολιτισμό, να αρχίσει διάλογο με τις άλλες χριστιανικές ομολογίες* και να εκσυγχρονιστεί, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των καιρών.

Το έργο αυτό είχε ως στόχο η Β' Σύνοδος του Βατικανού, που συγκλήθηκε μεταξύ 1962-1965 με Πάπα τον Ιωάννη τον 23ο και συμμετοχή 2000 επισκόπων. Σ' αυτήν έλαβαν μέρος ως παρατηρητές εκπρόσωποι από την Ορθόδοξη Εκκλησία και από τις διάφορες προτεσταντικές Ομολογίες.

Οι αποφάσεις της έφεραν αρκετές αλλαγές, κυριότερες από τις οποίες είναι: **α.** Η κατάργηση της λατινικής γλώσσας στη λατρεία και η υιοθέτηση της γλώσσας της κάθε χώρας. **β.** Η μεγαλύτερη προσέγγιση και κατανόηση των άλλων χριστιανικών Ομολογιών και των άλλων θρησκειών. **γ.** Η θέση των λαϊκών και, κυρίως, της γυναίκας στην Εκκλησία, καθώς και το δικαίωμα όλων στην εργασία. Όλα αυτά υπήρξαν, αναμφισβήτητα, μια μεγάλη καινοτομία. Παρά ταύτα, κάποιες προτάσεις για άλλες αλλαγές στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν έγιναν αποδεκτές από τη Σύνοδο.

Γ. Η θεολογία της απελευθέρωσης και η δράση των Λατινοαμερικανών θεολόγων

Η θεολογία της απελευθέρωσης ή της επανάστασης εμφανίστηκε στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία της Λατινικής Αμερικής. Στις χώρες αυτές παρουσιάστηκαν κατά καιρούς δικτατορικά καθεστώτα, τα οποία επέβαλαν ανελευθερία και οδήγησαν σε φτώχεια. Πολλοί κληρικοί και θεολόγοι της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας αγωνίστηκαν ενάντια στα καθεστώτα αυτά, με αποτέλεσμα να υποστούν διώξεις ή και θάνατο. Είναι αξιοσημείωτο ότι η επίσημη ηγεσία της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας στο Βατικανό αποκήρυξε αυτή τη δράση των μελών της, για πολιτικούς και διπλωματικούς λόγους.

Οι απόψεις των ρωμαιοκαθολικών που αγωνίστηκαν στο πλευρό του λαού τους ονομάστηκαν «θεολογία της απελευθέρωσης». Οι εκπρόσωποί της προβάλλουν έναν Θεό της δικαιοσύνης, που εμφανίζεται στην ανθρώπινη ιστορία ως ελευθερωτής των καταπιεσμένων και των φτωχών. Αυτό αποτελούσε πάγια αντίληψη για την Εκκλησία, που ήταν όμως ξεχασμένη στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία της Λατινικής Αμερικής. Βέβαια, η θεολογία αυτή, ξεκινώντας από την καθημερινή αθλιότητα της κοινωνικής πραγματικότητας, επιχειρεί μια ερμηνεία του Χριστού διαφορετική από αυτήν της παραδοσιακής Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Εκπρόσωποι της θεολογίας της απελευθέρωσης ήταν ο Πε-

Ο Πάπας Ιωάννης-Παύλος Β' ευλογεί.

Φραγκισκανός μοναχός.

Σικελία, λιτανεία του αγάλματος του Απ. Παύλου.

ρουβιανός θεολόγος Gustavo Gutiérrez (προέτρεψε την Εκκλησία να συστρατευθεί με τους φτωχούς), ο Oscar Romero (αρχιεπίσκοπος στο Σαν Σαλβαδόρ, από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της θεολογίας της απελευθέρωσης. Δολοφονήθηκε στις 24 Μαρτίου 1980 από το στρατιωτικό καθεστώς της χώρας του κατά τη διάρκεια της Λειτουργίας) και ο Antonio Fragoso (υπερασπίστηκε την ιδέα της πάλης των τάξεων με τη χριστιανική ελπίδα για την κατάργηση της όποιας καταπίεσης).

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Μέλη της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας βρίσκονται σε πολλά μέρη του κόσμου, καθώς και στην Ελλάδα.
- Η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία επέφερε πολλές αλλαγές στη δομή και στη λειτουργία της με τη Β' Σύνοδο του Βατικανού (1962-1965).
- Η φτώχεια και η καταπίεση των λαών της Λατινικής Αμερικής δημιούργησαν μέσα στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία ένα κίνημα, που ονομάστηκε «θεολογία της απελευθέρωσης».

ΚΕΙΜΕΝΑ

- *Με εκείνους, οι οποίοι κοσμούνται μεν με το χριστιανικό όνομα διά του αγίου Βαπτίσματος, δεν ομολογούν όμως ακέραιη την πίστη ή δεν διαφυλάσσουν την ενότητα της κοινωνίας με τον διάδοχο του Πέτρου, η Εκκλησία αισθάνεται συνδεδεμένη για ποικίλους λόγους. Διότι πολλοί απ' αυτούς τιμούν την Αγία Γραφή ως κανόνα πίστεως και ζωής, επιδεικνύουν ζωηρό θρησκευτικό ζήλο, πιστεύουν με αγάπη στο Θεό, τον παντοδύναμο Πατέρα, και στον Χριστό, τον Υιό του Θεού και Σωτήρα, συνδέονται με το Χριστό διά του Βαπτίσματος και αναγνωρίζουν τα Μυστήρια. Πολλοί απ' αυτούς έχουν το επισκοπικό αξίωμα, τελούν τη Θεία Ευχαριστία και καλλιεργούν την λατρεία της Θεοτόκου. Σ' αυτά ας προστεθεί η κοινωνία διά της προσευχής και ένας αληθινός σύνδεσμος εν Αγίω Πνεύματι, το Οποίο δρα σ' αυτούς με δώρα και χάριτας και με την αγιαστική του δύναμη, και μάλιστα έχει ενισχύσει κάποιους απ' αυτούς στο μαρτύριο. Έτσι, το Πνεύμα αφυπνίζει σ' όλους τους μαθητές του Χριστού τη νοσταλγία και τη δράση, ώστε αυτοί κάποτε να ενωθούν ειρηνικά-όπως το ζήτησε ο Χριστός-σε μία ποιμήνη υπό ένα Ποιμένα. Για την επιτυχία του σκοπού αυτού, η Μητέρα Εκκλησία προσεύχεται, ελπίζει και δρα αδιαλείπτως, προτρέποντας τα τέκνα της σε καθαρισμό και ανακαίνιση, ώστε να λάμψει λαμπρότερα το σημείο του Χριστού στο πρόσωπο της Εκκλησίας (Από το κείμενο-απόφαση της Β' Συνόδου του Βατικανού με τίτλο «Δογματική απόφαση περί Εκκλησίας "Φως εθνών"», κεφάλαιο 15, στο Στ. Χαρκιανάκι, Το περί Εκκλησίας σύνταγμα της Β' Βατικανής Συνόδου, Θεσσαλονίκη, 1969, σ. 137).*
- *Πώς μπορούμε να μιλήσουμε για το Θεό που αποκαλύπτεται ως αγάπη, όταν ζούμε μια πραγματικότητα που τη χαρακτηρίζει η αθλιότητα και η καταπίεση; Πώς μπορούμε να κηρύξουμε το Θεό μπροστά σε άνδρες και γυναίκες που πεθαίνουν άδικα πριν την ώρα τους; Πώς να δεχθούμε ότι ο Θεός μας χαρίζει τη δωρεά της αγάπης και της δικαιοσύνης, όταν*

βλέπουμε τους ανθρώπους να υποφέρουν; Τί λόγια να πούμε σ' αυτούς που δε θεωρούνται άνθρωποι (πρόσωπα), για να τους δώσουμε να καταλάβουν ότι είναι παιδιά του Θεού;
 (κείμενο του Gustavo Gutiérrez, από το οπισθόφυλλο του βιβλίου του Αρχιμ. Κύριλλου Κατερέλου, *Η θεολογία της απελευθέρωσης. Εισαγωγή στην λατινοαμερικανική θεολογία*, Θεσσαλονίκη, 2001).

- *Χαίρομαι, αδελφοί μου, που η Εκκλησία μας καταδιώκεται ακριβώς για τη συστράτευσή της με τους φτωχούς και γιατί προσπαθεί να ενσαρκωθεί μέσα από το συμφέρον των φτωχών. Θα ήταν λυπηρό σε μια χώρα που γίνονται φρικιαστικές δολοφονίες, να μη μετρούσαμε ανάμεσα στα θύματα κληρικούς. Είναι η μαρτυρία μιας Εκκλησίας ενσαρκωμένης στα προβλήματα του λαού*

(κείμενο του Oscar Romero, από το οπισθόφυλλο του βιβλίου του Αρχιμ. Κύριλλου Κατερέλου, *Η αγωνία της απελευθέρωσης. Σύγχρονοι λατινοαμερικανοί θεολόγοι*, Θεσσαλονίκη, 2001).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Για ποιους λόγους συγκλήθηκε η Β' Σύνοδος του Βατικανού;
2. Η θεολογία της απελευθέρωσης βρίσκεται σε αντίθεση με τη διδασκαλία του Χριστού; Αιτιολογήστε την άποψή σας.
3. Μελετήστε το κείμενο από τη Β' Σύνοδο του Βατικανού. Να επισημάνετε ποια είναι τα επιχειρήματα με βάση τα οποία προσδιορίζεται η σχέση των ρωμαιοκαθολικών με τους υπόλοιπους χριστιανούς.

33. Οι Προτεστάντες στην εποχή μας

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- τα βασικά σημεία της διδασκαλίας του Προτεσταντισμού
- τις σχέσεις του με την Ορθόδοξη Εκκλησία και για την παρουσία της Προτεσταντικής Εκκλησίας στη σύγχρονη Ελλάδα.

Στην προηγούμενη διδακτική ενότητα γνωρίσαμε τη σύγχρονη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Η γνωριμία μας με τις Προτεσταντικές Εκκλησίες θα ολοκληρώσει την περιήγησή μας στο σύγχρονο χριστιανικό κόσμο.

A. Η πορεία του Προτεσταντισμού στην ιστορία

Στην ιστορική του διαδρομή ο Προτεσταντισμός εμφανίστηκε ως μία Εκκλησία συνεχών μεταβολών και ονομάστηκε «Εκκλησία συνεχών μεταρρυθμίσεων» (ecclesia semper reformanda). Αυτή η τάση επέφερε διασπάσεις, ακόμα και εντός της Προτεσταντικής Εκκλησίας.

Οι οπαδοί του Λούθηρου διαμόρφωσαν την ονομαζόμενη «Λουθηρανική Εκκλησία», που αριθμεί σήμερα αρκετά μέλη στη Γερμανία, τις Σκανδιναβικές χώρες και τις Η.Π.Α. Όταν εμφανίστηκε ο Καλβίνος, ο οποίος διαφοροποιήθηκε σε κάποια σημεία από τη διδασκαλία του Λούθηρου, δημιουργήθηκε η «Εκκλησία των Καλβινιστών», η οποία δραστηριοποιείται σήμερα σε Ελβετία, Ολλανδία και Βέλγιο. Αργότερα εμφανίστηκε η Αγγλικανική Εκκλησία (μία τάση ανάμεσα σε Λουθηρανούς και Ρωμαιοκαθολικούς), η οποία σήμερα συναντάται στην Αγγλία και στις Η.Π.Α. Τέλος, τον 19ο και 20ο αιώνα δημιουργήθηκαν πολλές «προτεσταντικές ομολογίες» (Πεντηκοστιανοί, Αντβεντιστές, Ευαγγελικοί, Βαπτιστές κ.ά.).

Σύναξη Προτεσταντών.

B. Η διδασκαλία του Προτεσταντισμού

Η σχέση με το κράτος

Η Μεταρρύθμιση ενδιαφέρθηκε από τα πρώτα της βήματα για τις σχέσεις της Εκκλησίας με την κοσμική εξουσία. Ο Λούθηρος οραματιζόταν την πλήρη αυτονομία της εκκλησιαστικής από την κοσμική εξουσία και αυτό οδήγησε τον Προτεσταντισμό στην υιοθέτηση μιας διακριτικής συνεργασίας με το κράτος.

Λατρευτική σύναξη Προτεσταντών.

Η Εκκλησία

Ο Προτεσταντισμός έδωσε μεγάλη έμφαση στο ρόλο του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία, αντιδρώντας έτσι στην υποτίμηση του ρόλου Του από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία (Filioque). Όμως, τόνισε περισσότερο τη σχέση του Αγίου Πνεύματος με το άτομο και όχι με την κοινότητα. Το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα να θεωρείται η χριστιανική ζωή ως ατομικιστική και προσωπική υπόθεση.

Η Αγία Γραφή θεωρείται για τα μέλη του Προτεσταντισμού ως το απόλυτο κριτήριο που μπορεί να εγγυηθεί τη σωστή βίωση της αλήθειας και της ζωής, ενώ η παράδοση της Εκκλησίας υποβαθμίζεται. Το αποτέλεσμα αυτής της απολυτοποίησης της Αγίας Γραφής ήταν η απόρριψη πολλών χριστιανικών παραδόσεων, όπως είδαμε σε προηγούμενη ενότητα. Ο Προτεσταντισμός δέχεται γενικά την ύπαρξη μιας «καθολικής ιεροσύνης» όλων των πιστών. Ωστόσο, ορισμένοι κλάδοι του αποδέχονται το Μυστήριο της Ιεροσύνης, χειροτονώντας άνδρες αλλά και γυναίκες που προΐστανται των τοπικών θρησκευτικών κοινοτήτων τους.

Η σωτηρία του ανθρώπου

Ο Λούθηρος απέρριψε κάθε δυνατότητα συνεργασίας του ανθρώπου με τον Θεό στο έργο της σωτηρίας, γι' αυτό και ο Προτεσταντισμός δεν δέχεται τιμή προς το πρόσωπο της Θεοτόκου. Θεωρεί δε ότι ο άνθρωπος σώζεται μόνο από τη χάρη του Θεού και όχι από τα έργα του. Πιστεύει ότι μεγάλη συμβολή στη σωτηρία του ανθρώπου έχει η μετάνοια, ως πράξη συνειδητοποίησης της αθλιότητας της ανθρώπινης ζωής και ως εμπιστοσύνη στο έλεος του Θεού.

Γ. Οι σχέσεις του Προτεσταντισμού με την Ορθόδοξη Εκκλησία

Τα πρώτα χρόνια της ιστορίας του Προτεσταντισμού ήταν αδύνατη η οποιαδήποτε σχέση με τη Ορθόδοξη Εκκλησία, λόγω του ότι πολλοί ορθόδοξοι λαοί ήταν υπόδουλοι στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Σιγά-σιγά, όμως, ο Προτεσταντισμός άρχισε να αναπτύσσει ενδιαφέρον για τη

Προτεστάντης πάστορας.

Ορθοδοξία. Κατά καιρούς υπήρξαν ανταλλαγές επιστολών μεταξύ της Λουθηρανικής Εκκλησίας και του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως, στις οποίες τονίστηκαν οι υπάρχουσες διαφορές.

Στην εποχή μας παρατηρείται κινητικότητα για τη βελτίωση των σχέσεων Ορθοδόξων και Προτεσταντών, τόσο στο πλαίσιο του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών (για το οποίο θα μιλήσουμε σε προσεχή ενότητα) όσο και στην Αγγλία. Εκεί οι Ορθόδοξοι ανέπτυξαν επαφές με τους Προτεστάντες μέσα από πρωτοβουλίες της ρωσικής πατριαρχικής επιτροπής του Σουρόζ (με πρωτεργάτη τον επίσκοπο Αντώνιο Bloom), της μοναστικής Αδελφότητας των Αγίων Αλβανού και Σεργίου (η οποία δραστηριοποιείται για την ανάπτυξη των σχέσεων μεταξύ Ορθοδόξων και Αγγλικανών) και του Συνδέσμου Αγγλικανικών και Ανατολικών Εκκλησιών, ο οποίος έχει συσταθεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Εκκλησία της Αγγλίας.

Δ. Η παρουσία των Προτεσταντών στην Ελλάδα σήμερα

Οι κυριότεροι κλάδοι Προτεσταντών στην Ελλάδα είναι οι Ευαγγελικοί, οι Αντβεντιστές και οι Πεντηκοστιανοί. Τα κέντρα οργάνωσης της θρησκευτικής τους ζωής και λατρείας βρίσκονται στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και σε μερικές περιοχές της ελληνικής επαρχίας.

Στις περισσότερες των περιπτώσεων ο Προτεσταντισμός ζει και κινείται εντός του ελλαδικού χώρου, χωρίς προστριβές με την Ορθόδοξη Εκκλησία. Είναι, βέβαια, αλήθεια ότι εντός της Ελλάδας δεν έχει αναπτυχθεί κάποιος ιδιαίτερος διάλογος ή κάποια πρωτοβουλία για επαφές μεταξύ των δύο Εκκλησιών. Υπάρχουν, όμως, και περιπτώσεις κατά τις οποίες οι Προτεσταντικές Ομολογίες ασκούν προσηλυτισμό*, δηλαδή προσπαθούν να αποσπάσουν πιστούς από την Ορθοδοξία και να τους εντάξουν στον Προτεσταντισμό.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΩ ΚΑΙ ΘΥΜΑΜΑΙ

- Στην ιστορική του εξέλιξη ο Προτεσταντισμός γνώρισε πολλές μεταβολές και σήμερα αποτελείται από πολλές επιμέρους Ομολογίες.
- Η διδασκαλία του διαφέρει σε πολλά σημεία από τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας.
- Στην εποχή μας γίνονται προσπάθειες ανάπτυξης σχέσεων μεταξύ Ορθόδοξης Εκκλησίας και των Προτεσταντικών Ομολογιών.

ΚΕΙΜΕΝΟ

*Η Εκκλησία σε όλους τους αιώνες είναι μία και αγία. Αποτελεί τη συνάθροιση των πιστών, όπου κηρύσσεται γνήσια το Ευαγγέλιο και τελούνται ορθώς τα μυστήρια. Για την πραγματική ενότητα της Εκκλησίας δεν είναι απαραίτητο τίποτα άλλο παρά η πίστη στη διδασκαλία του Ευαγγελίου και η ορθή τέλεση των μυστηρίων. Οι παραδόσεις των ανθρώπων, είτε αναφέρονται στις τελετές είτε στην ιεραρχική οργάνωση της Εκκλησίας, δεν είναι απαραίτητες σ' αυτή τη δομή του εκκλησιαστικού σώματος. Διότι, όπως έγραφε ο Παύλος, υπάρχει μία πίστη, ένα Βάπτισμα, ένας Θεός και Πατέρας όλων (κείμενο από το έβδομο άρθρο της «Αυγουστιαίας Ομολογίας», μιας από τις πρώτες διακηρύξεις της προτεσταντικής πίστης, στο βιβλίο του Ν. Ματσούκα, *Ο Προτεσταντισμός*, εκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1995, σσ. 60-66).*

Η Μεταρρύθμιση δεν απέρριψε εξ ολοκλήρου τον ορατό χαρακτήρα της Εκκλησίας ούτε και τη μυστηριακή της διάσταση. Η κεντρική θέση όμως δόθηκε στο λόγο του Θεού, που ενεργεί στα μυστήρια τη σωτηρία του ανθρώπου. Η λεπτή αυτή πλευρά ήταν σωστή καθεαυτή, αλλά δεν τόνοιζε τη φυσική και ανθρώπινη συμβολή στο έργο της σωτηρίας. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού, που ενεργεί, δεν εκφράζεται οργανικά και συνεργιακά με καμιά οργάνωση ιστορικής δομής. Έτσι ήταν πολύ εύκολο, όπως είχε συμβεί με τους χαρισματούχους της αρχέγονης Εκκλησίας, το χάρισμα αυτό του λόγου του Θεού να το διεκδικεί ανεξέλεγκτα ο καθένας. Μια αναρχία στις προτεσταντικές κοινότητες δημιουργούσε κίνδυνο για την τύχη της Μεταρρυθμίσεως. Το φαινόμενο αυτό είναι συνηθισμένο στο μεταγενέστερο Προτεσταντισμό και εξακολουθεί να αποτελεί ως σήμερα χαρακτηριστικό γνώρισμα των αιρετικών προτεσταντικών ομάδων

*(Ν. Ματσούκα, *Ο Προτεσταντισμός*, εκδ. Πουρναράς, Θεσσαλονίκη 1995, σσ. 67-68).*

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ-ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ποιες από τις βασικές αρχές της διδασκαλίας του Προτεσταντισμού πιστεύετε ότι έρχονται σε μεγαλύτερη αντίθεση με την Ορθοδοξία;
2. Υπάρχουν δυνατότητες να αναπτυχθεί στην Ελλάδα ένας διάλογος με τους Προτεστάντες; Σε τι θα εξυπηρετούσε αυτό;
3. Να επισκεφθείτε με το θεολόγο καθηγητή σας έναν προτεσταντικό ευκτήριο οίκο και να συζητήσετε με τον προϊστάμενό του θέματα σχέσεων της Ορθοδοξίας με τον Προτεσταντισμό στον ελλαδικό χώρο.

34. Η Ορθοδοξία στο σύγχρονο κόσμο

Στην ενότητα αυτή θα πάρεις πληροφορίες (για):

- την Ορθοδοξία στο σύγχρονο κόσμο και ειδικότερα στην Ευρώπη
- τις σχέσεις των Ορθόδοξων Εκκλησιών και τη στάση των ετερόδοξων Εκκλησιών απέναντι στην Ορθοδοξία
- το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως και το ρόλο του στη σύγχρονη Ορθόδοξη Εκκλησία.

Στις προηγούμενες ενότητες πληροφορηθήκαμε για τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και τις προτεσταντικές Ομολογίες (τις ονομαζόμενες «ετερόδοξες* Εκκλησίες»). Τώρα θα αναφερθούμε στην παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στο σύγχρονο κόσμο, καθώς και στο ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως.

1. Η Ορθοδοξία στο σύγχρονο κόσμο και στην Ενωμένη Ευρώπη α. Γεωγραφική κατανομή

Ορθόδοξες Εκκλησίες βρίσκονται σ' όλο τον κόσμο, έστω κι αν αποτελούν μειονότητες σε σχέση με το συνολικό πληθυσμό. Υπάρχουν σε Ευρώπη, Αμερική, Ασία και Αυστραλία (υπάγονται στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως), στην Αφρική (υπάγονται στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), στη Συρία, Λίβανο και ανατολική Τουρκία (υπάγονται στο Πατριαρχείο Αντιοχείας), καθώς και σε Παλαιστίνη και Ιορδανία (υπάγονται στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων).

Η Ορθοδοξία είναι, επίσης, μειονότητα – πλην της Κύπρου – στα περισσότερα κράτη της Ενωμένης Ευρώπης, τα οποία έχουν έντονη ρωμαιοκαθολική και προτεσταντική παρουσία, όπως τονίσαμε στις δύο προηγούμενες ενότητες.

Ορθόδοξος ρωσικός ναός.

Ορθόδοξος ναός Αγ. Αλεξάνδρου Νέφσκι, Βουλγαρία.

Η παρουσία των Ορθόδοξων Εκκλησιών στη σύγχρονη Ευρώπη είναι σημαντική. Υπενθυμίζει στους Ευρωπαίους την κοινή θρησκευτική τους παράδοση των πρώτων χριστιανικών αιώνων, δηλαδή το σεβασμό στην πολιτιστική και θρησκευτική ιδιαιτερότητα του κάθε λαού και την έννοια μιας χριστιανικής Εκκλησίας που δεν ενδιαφέρεται για κοσμική εξουσία.

β. Η ορθόδοξη παρουσία

Είτε αναφερόμαστε σε κράτη με ορθόδοξο πληθυσμό είτε σ' αυτά όπου υπάρχει ορθόδοξη μειονότητα, η Ορθοδοξία έχει έντονη παρουσία στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή τους. Βέβαια, σε πολλά κράτη – εκτός από την Ελλάδα – , η Ορθόδοξη Εκκλησία γνώρισε κατά καιρούς διώξεις και αμφισβητήσεις που οφείλονταν σε αθεϊστικές πολιτικές ιδεολογίες και θρησκευτικό φανατισμό